

Foto: Harri Rospu
Kaie Kõrb ja Viesturs Jansons ei paku hispaaniaalikku eksootikat.

Suur võlur — armastus

Mai Murdmaa on neid koreograafe, kellele meeldib oma lemmikteemade ja -teoste juurde üha tagasi tulla, et avastada enda ja tantsijate jaoks uusi lahendusi. Tuletagem vaid meelde Bartóki "Võlumandariin", Tambergi "Joanna tentata", Prokofjevi "Romeo ja Julia" ning "Kadunud poja", Berio "Naise" jt. variante. Samasse ringi kuulub ka de "Alle "Armunõidus" (Estonias pealkirjaga "Suur võlur — armastus"), mille Murdmaa esmakordselt lavastas juba 1964. aastal. Eelmisel näidatav nägime uut interpretatsiooni. Võrreldes esmalahendusega on praeguses hispaania tantsu stilisatsiooniate teiselaadilisem, seos neoklassikaga tugevam. Muusika lubab seda. Ei näidata olustikku ja eksootikat — keskmesse tõuseb naine, kes püüab vabaneda minevikurahjust. Lähtudes Kaie Kõrbi (Candelas) tugevusest neoklassikalises balletis, on flamenco sügemed tantsus vaevuaimatavad. Erinevus rollist ammusest esmalahendusest (Candelas — Ülle Ulla) algab juba alatsitest. Ülle Ulla tantsis kontsingingadega, mis lisas tantsule teravust. Kõrbil on pehmed tantsutuhvlid ning ameerikalikule moderntantsule omane voogav pikk kleit (ei mingeid hispaania volange). Tants on õhutatult plastiline. Kõrb tantsib tavalisest erinevat rolli. Rõhk on üldiselt eneseületamisel, Carmelo (Viesturs Jansons) tunde ehtsuse unnetamisel. Praeguses lahenduses jäi ehk veel puudu nähtavast juurest murrangust, kus Candelas vabaneb minevikukütkeist ja pöörub uue armastuse poole. See roll näitab Kaie Kõrbis peituvate võimade rikkust. Ta on teisenemisvõimeline kunstnik. Muidugi oli see

sooks uusi lahendusi. Tuletagem vaid meelde Bartóki "Võlumandariin", Tambergi "Joanna tentata", Prokofjevi "Romeo ja Julia" ning "Kadunud poja", Berio "Naise" jt. variante. Samasse ringi kuulub ka de Falla "Armunõidus" (Estonias pealkirjaga "Suur võlur — armastus"), mille Murdmaa esmakordselt lavastas juba 1964. aastal. Eelmisel nädalal nägime uut interpretatsiooni. Võrreldes esmalahendusega on praeguses hispaania tantsu stilisatsiooniate teiselaadilisem, seos neoklassikaga tugevam. Muusika lubab seda. Ei näidata olustikku ja eksotikat — keskmesse tõuseb naine, kes püüab vabaneda minevikurahudest. Lähtudes Kaie Kõrbi (Candelas) tugevusest neoklassikalise balletis, on flamenco sugemed tantsus vaevuaimatavad. Erinevus rollist ammusest esmalahendusest (Candelas — Ülle Ulla) algab juba laatsitist. Ülle Ulla tantsis kontskingadega, mis lisas tantsule teravust. Kõrbil on pehmed tantsutuhvlid ning ameerikalikule moderntantsule omane voogav pikk kleit (ei mingeid hispaania volange). Tants on rõhutatult plastiline. Kõrb tantsib tavalisest erinevat rolli. Rõhk on hingelisel eneseületamisel, Carmelo (Viesturs Jansons) tunde ehtsuse tunnetamisel. Praeguses lahenduses jäi ehk veel puudu nähtavast suurest murrangust, kus Candelas vabaneb minevikukütkeist ja pöörub uue armastuse poole. See roll näitab Kaie Kõrbis peituvate võimade rõhkust. Ta on teisenemisevõimeline kunstnik. Muidugi oli see teige juba kümme aastat tagasi, mil Murdmaa ta avastas Margaritaks Bulgakovi-ainelises "Meistris ja Margaritas". "Suur võlur" on eelkõige Candelase ballett. Ent heale üldmuljele aitavad kaasa nii Viesturs Jansoni (Carmelo) tundesilruse ja endastmõistetav tantsuline vabadus kui ka Tatjana Kilgase "Tuletants". Tema tants on sugestiivne, temperamentne ning lummav. Tulenevalt kostüümist (must rõivastus ahmases valguses) jäi vähemõjuvaks Viirastus (Dmitri Hartšenko) — Candelast piinav mõte minevikule.

Vaataja aga elas üle midagi samalaadset kui tegelased laval. Mäleskus Ülle Ulla — Endrik Kerge võimsast tantsust hõljus viirastusena Kaie Kõrbi — Viesturs Jansoni läbitunnetatud, veenvalt tantsitud "Suure võluri" kõrval.

De Falla ballett tuli taas Estonia repertuaari seoses plaanitatava Hispaania sõiduga. Nii on omal kohal selle balletiõhtu teise poole lahendus — lõigud Tšaikovski balletikolmikust. "Luikede järv", "Pähklipureja" ning "Ulnuv kaunitar" andsid Kaie Kõrbile, Viesturs Jansoniile, Kati Ivastele, Lemme Järville, Tatjana Kilgasele, Inna Börmusele, Dmitri Hartšenkole jt. võimaluse oma tantsumeisterlikkuse demonstreerimiseks. Mai Murdmaa on fragmendid loogiliseks tervikuks sidunud.